Orucun Âdâbları

Allâme Şeyh Muhammed el-'Useymîn rahimehullah'a soruldu:
Soru: Fazîletli Şeyh! Orucun âdâbları nelerdir?
Cevap: Kişinin Allah'a karşı, O'nun emrettiklerini yaparak ve nehyettiklerinden kaçınarak takvâlı olması orucun âdâblarındandır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Ey îmân edenler! Oruç sizden önceki ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz." (Bakara, 183) . Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: "Kim kötü söze, kötü amele ve cehâlet alışkanlıklarına son vermezse Allah'ın onun yemesini ve içmesini terk etmesine bir ihtiyacı yoktur."(1)
Orucun âdâblarından bir diğeri ise kişinin sadakayı, iyiliği ve insanlara hasenâtı artırmasıdır. Bu da özellikle Ramazan ayında olmalıdır.
Nebî sallallahu aleyhi ve sellem insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da Ramazan'da Cebrail aleyhisselâm ile Kur'ân'ı müdârese için sıkça buluştuğu zaman idi. (2) Yine kişinin; yalan, sövme, yerme, aldatma, ihanet, harâma bakma, harâm bir şeyi dinleme ve bunların dışında Allah'ın harâm kıldığı bütün şeylerden kaçınması orucun âdâblarındandır. Oruçlu veya oruçsuz bir kimsenin bu harâmlardan kaçınması vâcibtir.
Lâkin bu haramlardan oruçlunun kaçınması çok daha önemlidir. Sahûr etmesi ve sahûru geciktirmesi de orucun âdâblarındandır. Nitekim Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Sahûr yapın. Çünkü sahûrda bereket vardır."(3) Kişinin yaş hurma ile eğer bulamazsa kuru hurma ile eğer onu da bulamazsa su ile iftar etmesi, güneş battığında veya zannı galibiyle güneşin battığını bildiğinde iftar için acele etmesi de aynı şekilde orucun âdâblarındandır.
Nitekim Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "İnsanlar iftar için acele ettikleri sürece hayır üzere devam ederler."(4)
Fıkhu'l-İbâdât (s:268)
_____ [1] Buhârî (1903). [2] Buhârî (1903), Müslim (2308). * Cebrail aleyhisselâm Ramazan çıkana kadar her gece Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile buluşurdu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Kur'ân'ı ona arz ederdi. [3] Buhârî (1923), Müslim (1906). [4] Buhârî (1957), Müslim (1908).